

ПЕРШЫ. ДОЎГАЧАКАНЫ. ЗАЛАТЫ

З моманту старту Алімпійскіх гульняў у Паўднёвай Карэі прайшоў роўна тыдзень. Кожны дзень у душах беларускіх балельшчыкаў цеплілася надзея. Спачатку яна ўскладалася на каманду па біятлоне, а калі ў барацьбу ўступілі фрыстайлісты, перайшла на іх. Перайшла нездарма, бо падапечныя Мікалая Казека ўжо 20 гадоў запар не пакідаюць краіну без алімпійскіх медалёў. Аляксей Грышын, Дзмітрый Дашчынскі, Антон Кушнір і Ала Цупер прывозілі медаль «белых» Гульняў у мінулыя гады, учора залатымі літарамі ў гэты спіс сваё імя ўпісала Ганна Гуськова.

У чацвер беларускі добра прайшлі кваліфікацыю, паказаўшы складаныя скачкі і дапусціўшы няшмат памылак, Ганна Гуськова з першай жа спробы прайшла адбор, а Ала Цупер зрабіла гэта другім скачком. Ужо ўчора ў першай спробе вырашалы нага этапу Ганна паказала найлепшы вынік — 94,15 бала, у другой пры прыземленні дакранулася рукой да схілу, дзякуючы чаму яе абышлі дзве кітэйкі Сін Чжан і Фаньюн Кун. Аднак у вырашальнай спробе Гуськова зноў прадэманстравала свае найлепшыя якасці, зарабіўшы залатую адзнаку — 96,14. Алімпійская чэмпіёнка Сочы-2014 Ала Цупер, на жаль, спынілася за крок ад п'едэстала, заняўшы 4-е месца з вынікам 59,94 бала. Пасля таго, як арганізатары вывелі на экран ацэнку і месца беларускі, Аня не змагла стрымаць слёз і выстаіць на нагах.

«Зараз няма ніякіх думак у галаве, яшчэ не ўсведамляю, што я алімпійская чэмпіёнка. Я проста выйшла і зрабіла ўсё, што ўмею. Напэўна разуменне прыйдзе крыху пазней. Скачкі сёння атрымаліся цудоўныя, я проста абстрагавалася ад усяго. Мікалай Іванавіч абяцаў мне свой залатны медаль, а за залатую ўзнагароду —

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

не ведаю, як ён будзе разлічвацца», — у сваім жартаўлівым стылі пракаментвала Гуськова.

«Аня зрабіла ўсё шыкоўна. Яна доўга ішла да гэтай перамогі, шмат працавала, асабліва ў апошнія гады, таму яе поспех заканамерны, — расказвае галоўны трэнер зборнай Беларусі па фрыстайле Мікалай КАЗЕКА. — Мы маглі заваяваць і яшчэ адну ўзнагароду. Ала Цупер выконвала вельмі складаныя скачкі, але ў той момант, калі памылілася, я не даваў дазволу на пачатак выступлення, паказваў гэтыя знакі, аднак дырэктар спарборніцтваў уключыў таймер, і Ала вымушана была пачынаць. Калі б трохі пачакалі, то, улічваючы памылкі кітэйцаў, маглі заваяваць яшчэ адну ўзнагароду».

Ганна Гуськова нарадзілася ў Мінску, бацькі прывялі яе ў фрыстайл у сем гадоў, мама Гуськовай займалася мастацкай гімнастыкай, таму верагоднасць таго, што дачка абярэ менавіта гэты від спорту была вялікая, аднак тата Ані здолеў настаяць менавіта на фрыстайле. Праз два гады заняткаў Гуськова стала рабіць перавароты ў паветры над вадой, яшчэ праз год дзяўчына скакала ўжо на снег. «Мяне так зацягнула, што ні пра што акрамя фрыстайла я і не думала», — прызнавалася нека Гуськова ў сваім інтэрв'ю «Звяздзе».

Першы алімпійскі вопыт быў для Ганны Гуськовай у Сочы, аднак тады ён стаў няўдалым, дзяўчына не змагла адабрацца ў фінал спарборніцтваў і заняла толькі 21-е месца. «Калі шчыра, я не хачу нават успамінаць пра яго, тады я ўпала яшчэ ў кваліфікацыі і выйшла з барацьбы. Таму толкам не зразумела, што гэта за спарборніцтва і паспрабавала не зачыклівацца на іх, ведала, што наперадзе новыя адказныя старты», — расказвала Аня.

Нягледзячы на такі невысокі вынік пасля 2014-га, менавіта Гуськову сталі называць першым нумарам беларускай жаночай зборнай па фрыстайле. Аднак хутка

адбылася чарговая няўдача — паўсталі праблемы са здароўем, Аня перанесла дзве аперацыі на калене і прапусціла практычна ўвесь леташні сезон.

А вось у цяперашнім спартыўнай форма дзяўчыны набірала абароты з кожным новым стартама. Спачатку яна ўпэўнена выйграла летні турнір у Швейцарыі, а потым з перамогі стартвала і на розыгрышы Кубка свету па лыжнай акрабату ў кітайскім Сакрэт-Гардэне. У агульным заліку Кубка свету Гуськова стала другой, саступіўшы толькі кітэйцы Сю Ментаа. Ці думала яна тады, што галоўная перамога чакае яе ў Пхёнчхане?..

А калісьці Гуськова марыла стаць журналісткай. «Чамусьці вырашыла, што даволі камунікабельная, лёгка знаходжу агульную мову з чужымі людзьмі. І, значыць, мне цалкам падыходзіць гэтая прафесія. Праўда, апошнім часам стала заўважаць, што, даючы інтэрв'ю на камеру, з цяжкасцю падбіраю словы з-за хвалювання. Але задаваць пытанні, думаю, змагла б», — расказвала Гуськова.

Яшчэ Ганна асоба досыць творчая, яе цэла ўпрыгожваюць татуіроўкі, на адной руцэ адлюстравана кветка з пярком, на другой — мандала і пума. Першы нацельны малюнак дзяўчына зрабіла ў 17 гадоў. Акрамя гэтага цяпер ужо алімпійская чэмпіёнка любіць фатаграфіраваць і марыць шыць адзенне. «Я ўжо нават швейную машынку купіла, але пакуль няма часу. Яшчэ вельмі падабаецца фатаграфіраваць, гэта нейкага роду мастацтва. Калі ты захоўваеш моманты проста вачыма, гэта, вядома, крута, але нешта ў жыцці павінна заставацца надоўга. Адзіны спосаб захаваць гэта — фатаграфія. Потым пераглядаю іх і захапляюся, бо немагчыма ўсё ўкласці ў памяць. Наогул, у жыцці мяне цікавяць многія рэчы, шмат чым я хацела б займацца, але на цяперашні момант аддаюся толькі спорту, фрыстайл для мяне гэта ўсё, гэта мае жыццё».

БАРАЦЬБА ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Дзякуючы залатому алімпійскаму медалю Ганны Гуськовай, зборная Беларусі ўзнялася на 12-ю пазіцыю ў агульнакамандным заліку.

Шанцы прасунуцца вышэй, вядома, яшчэ ёсць. У пятніцу беларускія спартсмены акрамя фрыстайла, выступілі ў спарборніцтвах па горных лыжах, канькабежным спорце і лыжных гонках.

Марына Зуева заняла 7-е месца на дыстанцыі 5000 м, вынік беларускі — 7 хвілін

04,41 секунды. Нагадаем, да гэтага Марына была 11-й на дыстанцыі 3000 м і атрымала дыскваліфікацыю на 1500 м. Марыя Шканова ў слаламе стала 28-й, а Юрый Данілачкін у супергіганце здолеў падняцца толькі на 42-і радок выніковага пратакола.

Згодна са спарборніцкай праграмай лыжных гонак, у пятніцу ў Пхёнчхане адбылася мужчынская індывідуальная гонка з раздзельнага старту на 15 км. Найлепшым з беларусаў стаў Міхал Сямёнаў — 40-е месца, Юрый Астапенка размясціўся

на 55-й пазіцыі ў выніковым пратаколе, Аляксандр Воранаў — на 73-й.

На выхадных беларускім балельшчыкам варта зноў звярнуць сваю ўвагу на біятлон і фрыстайл, дзе ў нашых спартсменаў захоўваюцца шанцы на заваяванне ўзнагарод. Сёння ў лыжных акрабатаў прайдзе кваліфікацыя (пачатак у 14.00), дзе выступяць Антон Кушнір, Станіслаў Гладчанка і Максім Гусцік. У нядзелю, спадзяёмся, з удзелам беларусаў адбудзецца фінал, ён пачнецца таксама ў 14.00.

Апошнія індывідуальныя гонкі на Алімпіядзе-2018 пройдуць у біятланістаў, сёння на дыстанцыю з масавым стартама выйдучь дзяўчаты, гэта права заваявалі — Дар'я Домрачава, Надзея Скардзіна і Ірына Крыўко. Заўтра такі ж від праграмы адбудзецца ў мужчын.

Сёння на гарналыжную трасу выйдзе Марыя Шканова (супергігант), заўтра — Юрый Данілачкін (гіганткі слалам). Праграму лыжных гонак у нядзелю працягнуць эстафеты 4х10.

Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.

ШТО Ё СВЕЦЕ РОБІЦЦА

ПРЭМ'ЕР-МІНІСТР ЭФІОПІІ ПАДАЎ У АДСТАЙКУ

Кіраўнік урада Эфіопіі Хайлемарыям Дэсалень падаў прашэнне аб адстаўцы. Аб гэтым паведаміла дзяржаўнае радыё Faana. 53-гадовы Дэсалень у верасні 2012 года заняў пасаду прэм'ер-міністра і старшыні кааліцыі «Рэвалюцыйна-дэмакратычны фронт эфіопскага народа».

Дагэтуль ён быў намеснікам прэм'ер-міністра і адначасова міністрам замежных спраў Эфіопіі, паведамляе «Сінхуа». Як вядома, з верасня мінулага года ў рыгранічных раёнах у штатах Аромія і Самалі адбыліся беспарадкі, па звестках статыстыкі на канец мінулага года, у выніку сутыкненняў больш за 900 тысяч чалавек засталіся без прытулку. У апошнія гады сітуацыя ў Эфіопіі нестабільная, пастаянна праходзяць пратэсты і дэманстрацыі ў розных раёнах, у прыватнасці з-за незадаволенасці насельніцтва палітыкай урада.

ВЫЯЎЛЕНЫ НОВЫ СУПЕРВУЛКАН, ЯКІ МОЖА ЗАБРАЦЬ ЖЫЦЦІ 100 МІЛЬЁНАЎ ЧАЛАВЕК

Геалагі з універсітэта Кобэ адкрылі каля берагоў Японіі супервулкан, які змяшчае 34 кубічныя кіламетры магмы і ў выпадку вывяржэння здольны забраць жыцці 100 мільёнаў чалавек, піша «PIA Навіны» са спасылкай на даследаванне часопіса

Scientific reports. Адзначаецца, што вывяржэнне гэтага вулкана 7,3 тыс. гадоў таму прывяло да знічэння цывілізацыі на поўдні Японіі. Вывучыўшы кратэр супервулкана, навукоўцы выявілі купал радыусам 10 кіламетраў і вышыняй 600 метраў, напоўнены магмай. Аўтары даследавання таксама прааналізавалі няроўнасці марскога дна ў раёне вулкана і зрабілі высновы, што купал вулкана расце. На іх думку, гэты факт сведчыць аб магчымасці магутнага вывяржэння, якое выкліча цунамі, здольнае дасягнуць узбярэжжа Кітая, Паўднёвай і Паўночнай Амерыкі. Пры такім сцэнарыі развіцця падзей, у паветра будзе выкінуты аб'ём попелу, здольны прывесці да «вулканічнай зімы» на некаторых тэрыторыях Японіі. Навукоўцы, аднак, паспяхаліся супакоіць жыхароў, паведаміўшы, што верагоднасць такога зыходу складае 1%.

У БЕРЛІНЕ СТАРТАВАЎ КІНАФЕСТЫВАЛЬ

Сталіца Германіі на дзесяць дзён стала сусветнай сталіцай кіно. У галоўным конкурсе «Берлінале» ўдзельнічае 19 фільмаў, а ўсяго ў межах форуму будзе паказана больш як 400 стужак. Берлінскі фестываль адкрывае сезон кінафорумаў. «Берлінале» праводзіцца ўжо 68-ы раз. На адкрыцці быў паказаны фільм Уэса Андэрсана «Сабачы востраў».

■ 3 нагоды

ЦІ ЛЁГКА СКАЗАЦЬ «ДАРУЙ»?

Традыцыя рабіць гэта ў апошні дзень перад пачаткам Вялікага посту, каб уступіць у яго чыстым і пакаянным, існуе не выпадкова. Прычым прабацьня просіць не толькі ў тых, каго добра ведаюць ды трымаюць «зуб», а нават і ў незнаёмых.

Здаецца, нічога няма прасцей, чым сказаць «Даруй мне». Але вельмі шмат выпадкаў, калі чалавеку нешта перашкаджае — гордасць, ілжывая ўпэўненасць у тым, што толькі яго меркаванне правільнае... Дык ці лёгка сказаць «даруй»? Ці лёгка дараваць самому?

Галіна БЯЛЯЕВА, завуч магілёўскай сярэдняй школы № 34:

— Дараваць — значыць перапакутаваць. Лёгка прасіць прабацьня тады, калі табе гэта не важна. Але як дараваць блізкаму чалавеку, напрыклад, падман? З часам, магчыма, душэўны боль пройдзе, але расколіна ў адносінах застаецца. Паглядзіце, колькі вакол сямейных пар, якія пасля хатніх канфліктаў захавалі адносіны, але не перастаюць абвінавачваць адно аднаго ў былых крыўдах. Ёсць вельмі добрая прытча пра вазу, якая, пакуль цэлая, прыгожая, а калі разаб'ецца, ператвараецца ў груды аскепкаў. І нават, калі іх склеіць, той прыгажосці ўжо не атрымаецца. Як можна нешта дараваць, калі вусны шэпчуць «прабач», а душа супраціўляецца?

Ігар МАРЗАЛЮК, старшыня Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу па адукацыі, культуры і навуцы:

— Калі зыходзіць з хрысціянства, трэба вучыцца дараваць. Але я ніколі не змог бы чыста па-чалавечы дараваць таму, хто здраджвае Радзіме і робіць бізнес на дзеях. Усё астатняе можна зразумець. Чалавек можа ўпасці, здзейсніць злачынства, што заўгодна. Усе мы падаем, у запале можама зрабіць нешта дрэннае. Бабуля і дзядуля вучылі мяне, што трэба паспець сказаць «даруй» — прычым яшчэ калі чалавек жывы. Чым раней мы гэта ўсвядомім, тым лепш. Асабліва гэта праблема ва ўзаемаадносінах дзяцей і бацькоў, самых блізкіх людзей. Калі ты маляды, бескампрамісны, табе здаецца, што бацькі састарэлі, усё робяць не так, а калі падрастаеш, адбываецца пераацэнка каштоўнасцяў. Самым блізкім людзям трэба заўсёды казаць «даруй». Бо так мала людзей, якія любяць нас проста так. У мяне выбухны тэмперамент, я ведаю свае хібы, недасканаласці, але, прынамсі, калі я адчуваю, што пакрыўдзіў чалавека, я дзесяць разоў паспрабую вырашыць гэтую праблему. Самае страшнае пакрыўдзіць проста так, ні за што.

Андрэй КУПЦОЎ, протаіерэй кафедральнага Праабражэнскага сабора Магілёва:

— Калі ў Госпада спыталіся, як правільна маляцца, ён пакінуў малітву «Ойча наш», яе яшчэ называюць кароткае Евангелле. І ў ёй ёсць словы «і даруй нам даўгі нашы, як і мы даруем даўжнікам нашым». Калі мы не будзем дараваць грэх камусьці, дык і Бог не будзе нам. Вядома, прабацьня абстрактнаму чалавеку лёгка, а вось на тых, хто побач знаходзіцца, часцей за ўсё спаганяюць зло. Таму важна прасіць прабацьня ў іх і ва ўсіх. Навошта прасіць? Для таго, каб Бог нам дараваў і не было ніякай крыўды. Каб мы не звязвалі сябе па руках і нагах. Нездарма кажуць, што на пакрыўджаных ваду возяць. Вораг роду чалавечлага д'ябал хоча, каб мы працавалі на яго. Калі мы пакрыўджаныя, з гневам не можама справіцца, значыць не можама тварыць дабро, любіць. Мы страчваем шмат энергіі, якую нам дае Бог. Гэта тая сіла, якая дапамагае нам пераадолець усе важныя жыццёвыя сітуацыі. У Госпада спыталіся: «Колькі разоў можна дараваць свайму брату? Сем хоціць?», Ён адказаў: «Не, сем разоў па семдзесят — да бяскончасці трэба дараваць свайму бліжняму брату». Святыя айцы заклікалі: прымірыся, пакуль не зайшло сонца, каб заходзячае сонца не застала цябе ў гневе.

Нэлі ЗІГУЛЯ